

در حاشیه نخستین نشست خبری

رسانه‌ها پس از مشخص شدن نتیجه انتخابات ریاست جمهوری، منتظر برگزاری این نشست خبری بودند. بیش از دو ماه طول کشید که این نشست در نهایت برگزار شد و رئیس‌جمهور به میان خبرنگاران آمد. این مسئله در صحبت‌های برخی خبرنگاران که برای طرح پرسش خود پشت تریبون رفتند نیز مطرح شد. پزشکبان در پاسخ به این مسئله گفت: «باید مستقر می‌شدیم، کارها را آغاز می‌کردیم و سپس با شما خبرنگاران صحبت می‌کردیم؛ تا حدودی ثبات پیدا کرده‌ایم.»

عکاسان و تصویر برداران برای تحویل تجهیزات خود به تیم‌های چک و خنثی حفاظت رئیس‌جمهور ساعت ۸:۳۰ صبح به سالن اجلاس سران مراجعه کردند و خبرنگاران نیز از ساعت ۱۱ وارد سالن شدند. ثبت سوالات پس از صرف ناهار در طبقه اول، در اتاقی واقع در طبقه همکف ساختمان انجام شد. چند سیستم کامپیوتری در این اتاق قرار داده شده بود که هر کدام از خبرنگاران با وارد کردن مشخصات و ثبت موضوع مورد نظر خود در لیست پرسش از رئیس‌جمهور قرار می‌گرفتند. پزشکبان تقریباً چند دقیقه از ساعت ۱۵ گذشته بود که وارد سالن شد. زمان زیادی طول کشید که پس از فرانت قرآن، پخش سرود ملی، سخنرانی کوتاه معاون ارتباطات و اطلاع‌رسانی دفتر رئیس‌جمهور و سخنان فشرده پزشکبان، جلسه آغاز شد. از میان ردیف صندلی‌های سالن می‌شد تفاوت آدم‌ها

هادی حیدری، کاربک‌توریست و روزنامه‌نگار، مجری مراسم دیروز بود

مقامات کشورمان از جمله وزیر امور خارجه، ارسال موشک به یمن را تکذیب کردند. خبرنگار الجزیره در همین زمینه از رئیس‌جمهور پرسید: «گفته می‌شود که ایران موشک هایپرسونیک به انصارالله یمن فرستاده یا تکنولوژی آن را به آنها انتقال داده است. سوالی که اکنون در این شرایط جنگی اسرائیل علیه غزه وجود دارد این است که آیا ایران موشک هایپرسونیک به یمن داده است؟» پزشکبان در پاسخ گفت: «فتن نیروی انسانی به یمن با یک هفته تاخیر انجام خواهد شد؛ موشک‌چطور به آنجا رفته و آنها ندیده‌اند. ما در ایران از نوع موشک هایپرسونیک که انصارالله یمن علیه اسرائیل به کار گرفته است، نداریم. اینکه یمنی‌ها توان مقاومت پیدا کرده‌اند، کار یک روز، یک هفته و یک سال و دو سال نیست. به دست آوردن این تکنولوژی در یک سال جنگ نیز غیرممکن است. اینکه ما با هم هماهنگ هستیم و به یکدیگر کمک می‌کنیم، به اسرائیل که نسل‌کشی می‌کند اعتراض می‌کنیم و نگاه مشترکی داریم.» رئیس‌جمهور تأکید کرد: «در مقابل دیدگان دنیا، اسرائیل نسل‌کشی می‌کند و کسی هم اعتراض نمی‌کند. اگر غرب نسبت به امنیت اسرائیل نگران است چرا نسبت به غزه و فلسطین نگران نیست. جهان نباید اجازه دهد یک گروه با قدرت خود و پشتیبانی قدرت‌ها مردم بی‌گناه را نابود کنند و بعد نگران این باشند که ایران به آنها موشک داده است.» پزشکبان تأکید کرد: «غرب می‌داند که ایران اصلاً نمی‌تواند موشک به یمن ارسال کند؛ ما قدرت موشک داریم اما به یمن موشک نمی‌دهیم. یمن قبل از جنگ، تکنولوژی ساخت موشک را یاد گرفته بود و تولید می‌کرد.»

مسئله انتقال پایتخت

خبرنگار خبرگزاری دانشجو - وابسته به بسیج دانشجویی - سوال خود از رئیس‌جمهور به مسئله انتقال پایتخت و عدم امکان ساخت مسکن جدید در تهران اختصاص داد. پزشکبان در پاسخ گفت: «بنا به گفته وزیر راه و شهرسازی برای حل معضلات مسکن در تهران و ایجاد توسعه، باید بین منابع و مصارف نیازها و داشته‌ها تعادل ایجاد کرد. اگر منابع را نینیمیم و مصرف را بالا ببریم، قطعاً یک روز نابود خواهیم شد. نشست زمین در تهران از نظر محیط‌زیستی و خشکتاب است. آب‌های زیرزمینی رو به اتمام است و تمام سد‌هایی که در اطراف تهران است، در صورت کاهش بارندگی تمام خواهد شد. بر همین اساس باید توسعه را به جایی ببریم که امکان توسعه در آن وجود دارد. اکثر شهرهای بزرگ دنیا کنار دریاست. ما یک امکان بزرگ در کنار خلیج فارس داریم که بسیاری از کشورها حسرت آن را می‌کشند.» پزشکبان ادامه داد: «باید تعادلی بین محیط‌زیست و ادامه زندگی به وجود بیاوریم. همچنین بیشتر کارخانه‌های اطراف تهران، ماده اولیه را از کنار خلیج فارس می‌آورند. آن را تبدیل کرده و دوباره به خلیج فارس ارسال می‌کنند که سبب افزایش قیمت تمام‌شده کالا می‌شود. اینگونه نیست که بگوییم ساخت و ساز مسکن یکدفعه در تهران متوقف خواهد شد، چرا که این یک معضل است. باید رسانه در این زمینه به ما کمک کند. در غیر این صورت با ادامه این روند در همه حوزه‌ها به طرف فروپاشی می‌رویم.»

مریضی اقتصادی

پزشکبان در پاسخ به سوال خبرنگار شرق که از وضعیت گرانی‌ها و همچنین نگرانی‌هایی که در میان کنکوری‌ها وجود دارد، پرسید که اظهار داشت: «اقتصاد ایران مداخلاتی را طلب می‌کند. باید کمک کنیم که بتوانیم روش‌های درمان را اجرایی کنیم. اگر بخواهیم مملکت از این وضعیت خارج شویم، باید اقتصاد بیمار را درمان کنیم. ممکن است دارویی که می‌دهیم تلخ باشد پس نباید بگوییم چرا به مردم داروی تلخ می‌دهید. اگر لازم شد مداخلاتی انجام می‌دهیم، بپذیریم که این مداخلات می‌تواند آینده روشنی داشته باشد. دعواها اجازه هیچ مداخله‌ای را به هیچ سیاست‌گذاری ندهد. در مان، مداخله نیاز دارد و مداخله مقداری نامالایماتی به همراه دارد که باید آن را بپذیریم.»

رفع حصر

رئیس‌جمهور همچنین در پایان نشست خبری، در پاسخ به پرسشی درباره رفع حصر، گفت: «مشکل آقای کربوی حل شده است و برای فرد دیگر هم در حال تلاش هستیم اما دیگر نباید با نظام درافتاد.» رئیس‌جمهور در خصوص مصوبه شورای انقلاب فرهنگی درباره کنکور نیز گفت: «قرار است درباره مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی بحث کنیم.»

مسئله تحریم‌های ایران. پزشکبان در پاسخ به این خبرنگار نیز بار دیگر بر عدم تلاش ایران برای دستیابی به سلاح هسته‌ای تأکید کرد و اظهار داشت: «اما باید با هم تعامل داشته باشیم، ما به دنبال سلاح اتمی نیستیم. آنها هستند که ما را تهدید می‌کنند. در مقابل قدرت باید قدرت داشته باشیم تا بتوانیم بماتیم. ما برای حفظ امنیت مردم و کشورمان نیاز به قدرت دفاعی داریم، ما هیچ وقت شروع کننده هیچ جنگی نبودیم. شما ۲۰ سال گذشته را نگاه کنید. قدرت دفاعی ما را که بتوانیم از مردمان دفاع کنیم از دست نخواهیم داد، مگر اینکه همه خلع سلاح شوند.»

خبرنگار دنیای اقتصاد گفت: «بر اساس نظر کارشناسان رفعت‌نازای‌های بودجه‌ای، بانکی و انرژی، بدون سرمایه‌گذاری خارجی رفعت‌نازای‌ها و مسئله FATF حل نخواهد شد، برنامه دولت چهاردهم در این زمینه چیست؟»

رئیس‌جمهور پاسخ داد: «در رابطه با رفعت‌نازای‌ها ما چاره‌ای نداریم جز اینکه بحث FATF را حل کنیم. نامه‌ای هم به تشخیص مصلحت تماماً خواهیم نوشت، برای اینکه دوباره بحث FATF را به جریان بگذارند تا بتوانیم حلش کنیم و باید حل شود.» پزشکبان در رابطه با مسائل خارجی با بیان اینکه «تلاش می‌کنیم ارتباطاتمان را با اولویت با کشورهای همسایه بهبود ببخشیم»، اظهار کرد: «در سفری هم که به عراق و اقلیم کردستان عراق و بصره و خود بغداد داشتیم با مسئولان آنجا صحبت کردیم. بیشتر این نگاه را داشتند که برنامه‌های راهبردی با آنها بنویسیم و پروژه‌های مشترکی با هم داشته باشیم.» رئیس‌جمهور افزود: «همین کار را می‌توانیم با پاکستان و ترکمنستان و آذربایجان و ترکیه و کشورهای همسایه دیگری که داریم داشته باشیم و طبیعتاً همان چیزی که گفتید کاملاً درست است، لازمه رشد ایجاد بازار آزادی است که بتوانیم ارتباطات و سرمایه‌گذاری‌های خارجی را ایجاد کنیم. دیپلماسی خارجی را بر مبنای عزت و حکمت و مصلحت تماماً به پیش می‌بریم.»

ممانعت از پرونده‌سازی

پرسش خبرنگار ایسنا درباره اندازه‌گیری‌های آزاداندیشی در دانشگاه‌ها بود. رئیس‌جمهور با تأکید بر اینکه کرسی‌های آزاداندیشی باید راه اندازی شوند، اظهار داشت: «کرسی آزاداندیشی این نیست که اگر حرفی بزنیم ضد انقلاب شویم و ما را از پست و شغل مان بیرون کنند. به دستور رهبر معظم انقلاب از کرسی‌های آزاداندیشی حمایت خواهیم کرد و جلوی پرونده‌سازی علیه منتقدان را خواهیم گرفت.» وی افزود: «اگر بلد نیستند جواب منتقد را بدهند، نباید منتقد را اخراج کنند، باید خود را اصلاح کنند. با زور، دعوا، اخراج و تبعید، مملکت درست نمی‌شود؛ مملکت با گفت‌وگو درست می‌شود. در بررسی پرونده و برگرداندن دانشجویان اخراجی تأکید داریم. منظور این نیست که توطئه‌گر برگردد؛ توطئه‌گر باید توسط قوه قضائیه محاکمه شود.»

توسعه ارتباط با کشورهای اسلامی

رئیس‌جمهور در پاسخ به سوال خبرنگار المیادین مینی بر اینکه آیا به زودی سفری به عربستان خواهید داشت یا به زودی شاهد سفر بن سلمان، ولیعهد عربستان به تهران خواهیم بود و روابط ایران و اردن و تأثیر آن که بر مسئله فلسطین و پایان تجاوز اسرائیل به غزه می‌تواند داشته باشد، اظهار داشت: «باور و اعتقاد من این است ما با هم برادر هستیم. چرا باید با هم رفت و آمد نداشته باشیم. هر حرکتی بتواند ما را به هم نزدیک کند شخصاً استقبال می‌کنم. تلاش می‌کنیم اخوت و برادری را همان طوری که پیامبر اسلام فرمودند بیشتر کنیم. حضرت علی در وصیتنامه خود می‌فرماید که هر اختلافی را بتوانیم بین مسلمانان حل کنیم از سال‌ها نماز و روزه ارزش آن بالاتر است، چه با عربستان، چه با مصر و چه با اردن تلاش می‌کنیم روابط خود را تقویت کنیم.» پزشکبان ادامه داد: «در گفت‌وگو تلفنی با ولیعهد عربستان از ایشان دعوت کردیم تا به ایران بیایند. وحدت ما مسلمانان به اسرائیل می‌فهماند حق بمباران و نابودی کودکان و زنان در غزه را ندارد. اگر دست به دست هم دهیم اسرائیل جرأت نمی‌کند این کارها را انجام دهد.»

ماجرای ارسال موشک به یمن

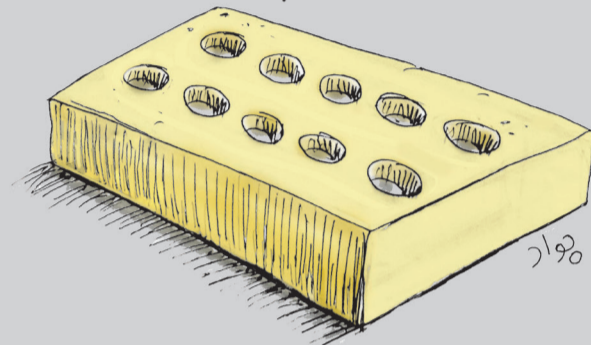
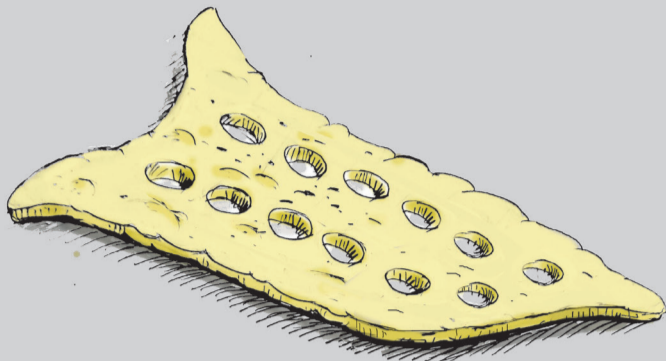
دوروز قبل یمن موشکی هایپرسونیک به سمت اسرائیل شلیک کرد که از سیستم‌های پدافندی عبور کرد. بنا بر گزارش رسانه‌های اسرائیلی، موشک به ۶ کیلومتری فرودگاه تل‌آویو اصابت کرد. بر اساس این گزارش، موشک مذکور ۱۷۰۰ کیلومتر برد داشته و فاصله یمن میان تا هدف را در ۱۵ دقیقه طی کرده است. پس از انجام این عملیات، انگشت اتهام به سمت ایران گرفته شد که

سمفونی خطوط

جواد علیزاده

قیمت‌نان باز هم گران‌تر

... و ننان مردم آجریه!

از میان پنجره

ریاست جمهوری ۱۴۰۰، اما نمی‌بینیم که این حد تنزل مشارکت، موضوع مباحثه‌های گسترده‌ای باشد. موضوع هست؛ ولی نه آنقدر که انتخابات ۱۴۰۰ با ۱۰ درصد مشارکت بیشتر از این انتخابات، موضوع بحث بود و این یک دلیل اصلی دارد: این انتخابات با خود یک امیدواری به بهبود شرایط را در جامعه پدید آورده و برای همین مشارکت ۳۹ درصدی آن، کمتر از مشارکت ۴۹ درصدی سال ۱۴۰۰ توی ذوق می‌زند. آنچه جامعه را به این ۳۹ درصد راضی و از آن ۴۹ درصد نارضاضی می‌کند، همین آمیدی است که پس از این انتخابات پدید آمده و پس از آن انتخابات، چندان نبود.

اصطلاحی در ورزش دوومیدانی و دوچرخه‌سواری هست به نام «در باد خوابیدن». موضوع هم این‌طور است که دوندگان یا دوچرخه‌سواران، پشت سر دوند یا دوچرخه‌سوار پیشتر حرکت می‌کنند و اصطلاحاً در باد اومی خوابند تا فشار هوای کمتری را تحمل کنند. در بین پرندگان مهاجر هم که به صورت عدد ۷ پرواز می‌کنند این وضعیت در زمان پرواز وجود دارد. حالا دولت پزشکبان هم تا مدتی می‌تواند در باد این امیدواری جامعه بخوابد، اما تا کی؟ واقعیت این است که پس از این سه سال، یا بهتر است بگوییم پس از این پنج سال، مردم به این امید احتیاج داشتند. ولی این امید دائمی نیست و دیر یا زود به پایان می‌رسد و قبل از سر رسیدن آن لازم است که دولت کارهایی را انجام دهد تا امید همچنان در دل جامعه زنده بماند. امید اصلی به بهبود وضع معیشت و اشتغال بستگی دارد که در یک شرایط طبیعی و بدون این همه دشواری‌های ریز و درشت که بر سر راه دولت چهاردهم هست، حداقل برای شروع به بهبود وضعیت به دو سال زمان نیاز است. گفتیم «شروع به بهبود» و نه خود «بهبود». آن هم در شرایط طبیعی و نه این شرایط غیرطبیعی حاصل از تحریم‌ها و سوءمدیریت‌های دولت سیزدهم و غیره.

حالا دولت چه می‌تواند بکند و آیا جامعه دو سال صبر خواهد کرد؟ منطقیاً نه. جامعه نمی‌تواند دو سال صبر کند و خیلی که دندان روی جگر بگذارد تا پایان سال است و تا آن وقت دولت باید کاری بکند تا جامعه احساس کند که واقعاً قرار است این دولت کاری انجام دهد و این کار حاصل نمی‌شود، مگر اینکه کل حاکمیت نشان دهد که وفای شامل جامعه هم می‌شود تا امید در جامعه تداوم پیدا کند و این حس ایجاد شود که وفای فقط یک پروژه درون حاکمیتی نیست؛ مردم را نیز شامل می‌شود. اما چگونه؟ در عمل، شاید چاره‌ای جز این نباشد که به در دسترس‌ترین موضوع‌های برای زنده نگه داشتن امید پرداخته شود. اول، در حوزه اینترنت و دوم، در حوزه جامعه. در حوزه اینترنت، حل معضل خودساخته فیلترینگ و در حوزه جامعه، موضوع زنان می‌تواند مهمترین تصویر وفای با مردم باشد که حل آنها پیام امیدبخشی به جامعه ارسال می‌کند؛ پیامی که نشان می‌دهد واقعاً اتفاق رخ داده و قرار است در پروژه وفای، مردم هم شریک باشند. اگر این شده، آن وقت می‌شود به مردم این امیدواری را داد که در صورت صبری، گام‌های بعدی برای حل مسائلی چون برجام و تحریم و تورم و اشتغال نیز به مرور برداشته خواهد شد؛ والا بدون تداوم این امید، آن آسب زین‌کرده (۱) که دولت سیزدهم برای دولت چهاردهم به ارث گذاشته، از جانتان نخواهد خورد.

در باد پیروزی نخواهیم

پزشکبان چقدر وقت دارد؟

مهرداد احمدی شیخانی

روزنامه‌نگار

چند روز پیش در کشور اردن انتخابات پارلمانی برگزار شد و حدود ۳۲ درصد واجدین شرایط در پای صندوق‌های رای حاضر شدند. درست خواندید، فقط ۳۲ درصد. اما چند نفر این خبر را پیگیری کردند یا اصلاً چقدر این خبر در رسانه‌ها بازتاب داشت و در مورد آن تحلیل نوشته شد؟ مسئله این است که درصد مشارکت به‌تنهایی اهمیت اصلی را ندارد، مهم واکنش جامعه به میزان مشارکت است. مثلاً وقتی در انتخابات سال ۱۳۹۶، میزان مشارکت به ۷۳ درصد رسید و بعد در انتخابات مجلس یازدهم در سال ۱۳۹۸، مشارکت ۴۲ درصدی شد، چقدر جامعه به این سقوط ۳۰ درصدی واکنش نشان داد و برایش مهم بود؟ واقعیت این است که این کاهش ۳۰ درصدی و مشارکت ۴۲ درصدی، چندان افکار عمومی را به خود مشغول نکرد و حتی قبل از آن هم موج تبلیغی خاصی برای دعوت به عدم مشارکت در کشور راه نیفتاد و بیشتر شاهد یک نوع بی‌تفاوتی، چه قبل و چه بعد از انتخابات بودیم. بعد می‌رسیم به انتخابات سال ۱۴۰۰ که با وجود افزایش ۷ درصدی مشارکت نسبت به انتخابات مجلس و رسیدن به ۴۹ درصد حائزین رای دادن، هم قبل و هم بعد از انتخابات در مورد مشارکت در آن سخن بسیار گفته شد و یادمان باشد که این حد از حضور در اوج کرونای داد، ولی در مورد آن حرف و حدیث بسیاری بود؛ چرا؟ چون جامعه نسبت به آن بی‌تفاوت نبود و بعد از آن بود که پرونده مشارکت در مجلس یازدهم، آن هم بعد از گذشت دو سال از برگزاری، باز شد و هر چه از عمر دولت سیزدهم گذشت، مسئله حضور یا عدم حضور در انتخابات مهمتر شد.

واقعیت اما چه بود؟ اگر مجلس یازدهم و دولت سیزدهم در اداره کشور موفق عمل می‌کردند، درصد مشارکت هم به امری ثانویه تبدیل می‌شد، اما عملکرد مجموعه مجلس و دولت، مسئله میزان مشارکت را در افکار عمومی از موضوعی فرعی به موضوعی اصلی تبدیل کرد. با آنچه که تا اینجا گفتیم، کل این مقدمه بر این فرض بنا شده که میزان مشارکت به نوبه خود موضوع افکار عمومی نیست، بلکه آنچه موضوع جامعه است، عملکرد هیئت حاکمه است؛ چرا این را می‌گوییم؟ به همین انتخابات ریاست جمهوری اخیر نگاه کنیم، در مرحله اول این انتخابات شاهد مشارکت ۳۹ درصدی مردم بودیم و این یعنی ۳ درصد کمتر از انتخابات مجلس دوازدهم و ۱۰ درصد کمتر از انتخابات